nějakou budoucnost máš
jen nevíš kde a jakou
definuješ staré jizvy
hledáš důvody smutku
víš proč
ale neumíš to zastavit
ležíš pod stolem
lížeš si rány

díru v břiše zatím vyplnilo
schoulené kočičí tělo
dokážeš s tím žít
chodit do práce
pít kávu
jen občas
když trochu dýl nemůžeš usnout
slyšíš
úpěnlivé mňoukání z vlastních útrob